

Judecătoria Centru, mun. Chişinău
Judecător: A. Cucerescu
Curtea de Apel Chişinău
Judecători: Ana Panov, Marina Anton și Veronica Negru

ÎNCHEIERE

13 septembrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Umar Usman Muhammed împotriva Biroului Migrație și Azil, privind contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 09 februarie 2017, prin care apelul declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 29 iulie 2016,

A C O N S T A T A T:

La 31 ianuarie 2014, avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 20 decembrie 2013 prin decizia nr. 197/13/DAI a fost respinsă cererea de azil depusă de către Umar Usman Mohammed. La 03 ianuarie 2014 i-a fost înmănat sub semnătură un exemplar al acestei decizii în limba română.

Fiind vorbitor de limbă engleză a fost în imposibilitatea de a lua cunoștință de conținutul acestei decizii, or afirmă că i-a fost comunicată în limba engleză doar partea dispozitivă a refuzului Biroului de Migrație și Azil.

Reprezentantul reclamantului a specificat că decizia de respingere a cererii de azil este ilegală, or informațiile reținute de către Direcția de Azil și Integrare nu corespund realității și rezultă din interpretarea eronată a circumstanțelor de fapt.

S-a precizat că în țara de origine a reclamantului Nigeria activează

organizația teroristă Boko Haram. Acest fapt prezintă un real pericol pentru viața și sănătatea sa, or gruparea teroristă Boko-Haram persecută persoanele care duc un mod de viață în stil vestic, în mod special pe cele care-și fac studiile în vest. Din anul 2012 până acum a efectuat studiile în Republica Moldova. Și astfel, există un real pericol pentru viața și sănătatea sa în cazul reîntoarcerii în țară de origine.

Scopul deplasării în Republica Moldova nu a fost de a cere azil, însă, din cauză că din aprilie 2013 nu a mai putut lua legătura cu rudele sale, pentru a-i fi transferați banii pentru achitarea contractului de studii, considerând că acestea au fost victime ale grupării Boko Haram a solicitat acordarea protecției sub formă de azil pe teritoriul Republicii Moldova. Presupune că din cauza intensificării atacurilor grupării Boko-Haram în nordul Nigeriei familia sa a dispărut.

Susține reprezentantul reclamantului că Direcția azil a reținut în calitate de motiv pentru solicitarea azilului doar existența contractului de studiu și faptul expirării termenului de valabilitate a actelor de identitate. Contestă respectivele motive și indică că motivele solicitării azilului pe teritoriul Republicii Moldova sunt imposibilitatea reîntoarcerii în țara de origine din cauza pericolului pentru viața și sănătatea sa, dispariția familiei sale și imposibilitatea luării legăturii cu aceasta. În decizia de refuz se indică că statul de origine al reclamantului este în măsură să ofere protecție și este capabil să asigure protecție civililor împotriva acțiunilor grupării Boko Haram.

S-a mai punctat că potrivit datelor oferite de către Organizația Națiunilor Unite mai mult de 1200 de persoane au fost ucise în violențe islamiste și astfel, conchide că protecția oferită de către stat nu este una efectivă și nu protejează împotriva atacurilor organizației Boko Haram.

Consideră că Direcția azil a interpretat eronat unele aspecte expuse de reclamant la aprecierea credibilității sale, încălcând prin aceasta principiul beneficiului dubiului prevăzut de Legea privind azilul. Pârâtul nemotivat și eronat a infirmat declarațiile reclamantului cu privire la faptul că riscă să fie persecutat de către gruparea Boko Haram.

Solicită reclamantul anularea deciziei Biroului de Migrație și Azil nr. 197/13/DAI din 20 decembrie 2013, obligarea Biroului de Migrație și Azil să emită decizia de recunoaștere a statutului de refugiat cu eliberarea documentului constatator al statutului de refugiat precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cernu, mun.Chișinău din 29 iulie 2016, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Umar Usman Muhammed împotriva Biroului Migrație și Azil, privind contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată (f.d. 181, 186-190, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile Legii.

La 03 august 2016 avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2016, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, apelul declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2016 (f.d. 233, 234-239, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărâre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 26 mai 2017, avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță, nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 27 februarie 2017 a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 240, vol. I), fiind recepționată de către reprezentantul recurentului la 03 aprilie 2017 (f.d. 4, vol. II).

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 12 iunie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții

Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în interesele lui Umar Usman Muhammed se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea